

Kõdunev känd külwab pahandust

Olen mures sibullillede pärast. Nimelt on meil aias jäme saarepuukänd, mille ümber kasvavad väikesed seened. Eelmistel aastatel on need seened hävitanud suure hulga sibullilli. Isegi floksipeenrast kaugemal leidsin neid seeni. Kõikjal, kus kasvavad seened, on muld tihke.

Kas on mingit vahendit nende seente hävitamiseks?

Vastab

KADRIN LINNA

Praegusel juhul pole kõige suurem mure kasvavate püsi- ja sibullillede saatuse pärast, sest kõdunev känd on nakkusallikas, mis

ohustab kõiki ümbruskonnas kasvavaid puid, nende seas ka viljapuid. Ilmselt oli puu oma eluajal juba nakatunud. Pärast langetamist hakkasid koorepragudes, kännul ning juurtes arenema seene viljakehad. Näiteks harilik külmasene ja puidu-sametkõrges kasvavad nii elavatel lehtpuudel kui ka kõdupuidul.

Probleemse seene hävitamiseks on vaja känd välja juurida, kuna tüve- ja juuremädaniku põhjustava seene viljakehade järjekindel korjamine ning hävitamine ei anna mainimisväärset tulemust. Seene- niidistik kasvab kännus ja mulda jäänud juurtes edasi aastaid.

Istutage floksid ümber niipea kui võimalik, sest mai esimene pool

on selleks sobiv aeg ja hilise kevade puhul võite seda teha ka kuu lõpuni. Sibullilled võtke üles siis, kui nende lehed on kolletuma hakanud. Üleüldse tehke kännu ümbrus lilledest vabaks, et saaksite seal julgelt kaevama hakata.

Aias kasvanud puu on ilmselt ammu maha võetud ning seene viljakehi olete aastate jooksul korduvalt märganud. Seepärast peaks känd olema juba parajalt pehkinud ning tema eemaldamine võrdlemisi lihtne.

Kaevake juurte ümbrus 50 cm sügavuselt lahti, lõhkuge känd koos juurtega. Välja võetud puutükid põletage ära. Tekkinud auk täitke värske mullaga.

Sõstraokste koor ketendab

Istusin ühel aprillikuu õhtupoolikul aias ja nautisin päikeselist tuulevaikset ilma. Korraga hakkas mulle midagi iseäralikku paistma. Üks põõsas helendas oranžis rüüs, nagu oleks neonvärvi kard okste ümber keeratud.

Asja uurides selgus, et punase sõstra põõsa vanematel okstel lipendasid lahtised õhukesed, suitsupaberi moodi kooreribad. Madal õh-

tupäike kumas läbi õhukeste koorenarmaste, tekitades tulevärgisarnase efekti. Noorematel okstel oli koor terve. Tavalisel päeval või pilves ilmaga oleks see pilt nägemata jäänud. Lõikasin ühe ketendava koorega oksa läbi – ristlõige oli tipp-topp korras, ei mingit kahjustuse märki. Kui lipendava kihi käega maha lükkasin, tuli alt välja sile tavaline oksakoor. Millega on tegu?

Vastab

VÄINO PALLUM

Koore pindmist kahjustust põhjustas pikaajaline järsk temperatuuri kõikumine veebruaril lõpul ja märtsis. Intensiivne päevane päike soojendas oksa liigselt, millele järgnes väga külm öö. Pidev temperatuurimuutus põhjustaski koore kestendamist.